

Lliçó 11: Per al 15 de juny de 2019

FAMÍLIES DE FE

Dissabte 8 de juny

LLEGEIX PER A L'ESTUDI D'AQUESTA SETMANA: Fets 10:1-28, 34, 35; 1 Corintis 2:2; 1 Tessalonicencs 5.21, 22; Joan 1.12, 13; 3:7; 1 Joan 5:1.

PER A MEMORITZAR:

“Així, doncs [...] llançem-nos a córrer sense defallir en la prova que ens és proposada. Tinguem la mirada fixa en Jesús, el capdavanter de la fe i el qui la porta a la plenitud. Ell, per arribar al goig que li era proposat, va suportar el suplici de la creu, sense fer cas de la vergonya que havia de passar, i està assegut a la dreta del tron de Déu.” (Heb. 12:1, 2).

No importa en quina etapa de la vida estiguem, ni les nostres experiències passades ni el que ens ofereixi el futur: existim en el context de la cultura. Els nostres pares, els nostres fills, la nostra llar, la nostra família, fins i tot la nostra església, tots es veuen afectats per la cultura en la qual existeixen, i en forma notable, a més. Encara que va haver-hi altres factors en joc, el canvi del dissabte al diumenge és un poderós exemple de com la cultura de l'època va influir sobre l'església en forma poderosa i negativa. Cada vegada que passem enfront d'una església i veiem un cartell amb els horaris del diumenge, això ens recorda clarament que lluny pot arribar el poder de la cultura.

Les famílies cristianes enfronten desafiaments culturals tot el temps. A vegades les influències culturals poden ser bones; no obstant això, la majoria de les vegades la influència és negativa.

El bo és que el poder de l'evangeli ens dóna llum, consol i fortalesa per a enfrontar els desafiaments que la cultura pugui ocasionar. Aquesta setmana veurem com podem ser “famílies de fe”, mentre procurem ser “irreprochables i irreprochables, fills de Déu sense cap defecte enmig d'una gent esgarrada i rebel, entre els quals resplendiu com estrelles en el món” (Fil. 2.15).

“RETINGUEU EL BO”

A mesura que l'evangeli circumda el món, els cristians es troben amb diferents cultures i pràctiques, moltes de les quals concerneixen a les relacions familiars i socials. Una de les grans preguntes per als missioners cristians és com han de relacionar-se amb les diverses normes culturals sobre moltes coses, incloent les relacions familiars que podrien resultar-los personalment incòmodes.

Llegeix Fets 10:1 al 28, 34 i 35. Què podem aprendre sobre la nostra necessitat de superar les nostres pròpies barreres i prejudicis quan tractem amb altres cultures?

La mort de Crist va ser duta a terme pels pecats de cada ésser humà, onsevulla que estigui. Molts, simplement, encara no coneixen aquesta gran veritat. Donar aquesta notícia juntament amb una invitació a respondre és la missió evangèlica dels cristians. Pel fet que Déu no mostra parcialitat, els cristians són anomenats a tractar a tots amb respecte i integritat, donant-los l'oportunitat d'abraçar les bones noves que són per a ells també.

A quines conclusions van arribar els primers missioners cristians respecte a la presentació de l'evangeli a altres cultures? Quin principi podem extreure d'aquests versicles? Fets 15.19, 20, 28, 29; 1 Corintis 2:2; 1 Tessalonicencs 5.21, 22.

Encara que cada cultura reflecteix la condició caiguda de la gent que la compon, les cultures també poden tenir creences compatibles amb les Escripures, i fins i tot útils per a la causa de l'evangeli. El valor que es dona a les estretes relacions familiars i a la comunitat en moltes parts del món és un exemple. Els cristians poden mantenir i enfortir el que és bo, i el que harmonitza amb els principis bíblics.

Al mateix temps, la veritat de Déu no ha de veure's compromesa. La història eclesiàstica, lamentablement, mostra que el compromís i l'adaptació a les cultures han produït un mosaic de creences pseudocristianes que es pretenen cristianisme autèntic. Satanàs diu ser el déu d'aquest món i sembla confusió de bona gana, però Jesús ha redimit a aquest món, i el seu Esperit guia als seus seguidors a tota la veritat (Joan 16.13).

■ Quin percentatge de la teva fe està determinat per la teva cultura i quant per la veritat bíblica? Com pots aprendre a destriar entre ambdues? Prepara't per a analitzar la teva resposta en classe.

EL PODER DE LA CULTURA EN LA FAMILIA

“Jo m’he fet meu Abraham perquè mani als seus fills i als seus descendents que no s’apartin dels meus camins i siguin rectes i justos; així jo compliré a favor d’ell tot el que li he promès” (Gèn. 18:19).

Encara que poden presentar diverses configuracions, les famílies són els components bàsics de la societat; per tant, existeixen molts trets culturals distintius de diverses societats que estan directament vinculats a la família. Per exemple, en una cultura antiga, es considerava responsabilitat de l’home menjar-se el cadàver dels seus pares morts; en una altra, un home que volia una esposa havia de portar al pare d’ella un dot de caps reduïts d’una tribu rival. Fins i tot en els temps moderns, les idees relacionades amb els nens, el festeig, el divorci, el matrimoni, els pares i unes altres varien àmpliament. En difondre el nostre missatge a les diverses cultures, hem d’aprendre a relacionar-nos amb elles de manera que, sense comprometre les nostres creences, no ocasioni problemes innecessaris. Al mateix temps, i més prop de casa, hem de ser molt conscients de quines influències culturals impacten en la nostra família.

De quina manera la cultura va impactar la vida familiar en els següents exemples? Quins principis podem aprendre d’ells?

Gènesi 16:1-3 .....

Gènesi 35:1-4 .....

Esdres 10 .....

1 Reis 11:1 .....

Cap de nosaltres viu en el buit; tots nosaltres i les nostres famílies ens veiem influenciats per la cultura en la qual vivim. La nostra responsabilitat com a cristians és viure dins de la nostra cultura el millor que puguem, conservant el que estigui en harmonia amb la nostra fe i evitant el més possible el que entri en conflicte amb ella.

■ Quines coses de la teva cultura particular són útils per a la vida familiar i harmonitzen amb la Bíblia? Quins no? Com pots adaptar la teva fe a la teva cultura sense comprometre les veritats essencials?

COM SOSTENIR A LES FAMÍLIES EN TEMPS DE CANVIS

El canvi és una cosa ineludible i inquietant en les famílies, independentment de la cultura en la qual visquin. Alguns canvis estan relacionats amb el pas previsible a través del cicle de la vida. Sovint, el canvi és imprevisible, com les morts, els desastres, les guerres, les malalties, les mudances familiars o els fracassos professionals. Moltes famílies enfronten canvis econòmics i socials en les seves comunitats i països. Altres canvis estan directament relacionats amb la cultura.

A continuació presentem alguns exemples de canvis importants, i fins a traumàtics, que enfronta la gent. Usa la imaginació per a posar-te en el seu lloc. Com van afectar aquests canvis la seva vida familiar? Quin mecanisme utilitzaries per a ajudar-los a superar-los? En quin sentit potser hauries reaccionat de manera diferent?

- Abraham, Sara i Lot (Gèn. 12:1-5)

- Hadasa (Est. 2:7-9)

- Daniel, Ananies, Misael i Azaries (Dan. 1)

El canvi comporta l'experiència de la pèrdua i l'ansietat de la incertesa quant al nostre futur immediat. En funció de la capacitat d'una família per a adaptar-se als canvis, aquestes experiències poden impulsar a les persones a nous nivells de creixement i apreciació de les coses espirituals o poden generar estrès i ansietat. Satanàs explota el trastorn que comporten els canvis, amb l'esperança d'introduir dubtes i desconfiança en Déu. Les promeses de la Paraula de Déu, els recursos de la família i dels amics, i la seguretat que la seva vida estava en mans de Déu, van ajudar molts herois i heroïnes de la fe a suportar amb èxit un canvi transcendental en la seva vida.

- **Si coneixes a algú (o fins i tot a tota una família) que afronti un canvi traumàtic, realitza una cosa pràctica per a oferir-los ajuda i ànim.**

CAP A UNA FE DE PRIMERA GENERACIÓ

Quina crisi de fe va sorgir a Israel després de la mort de Josué i els seus contemporanis? Jutges 2:7-13.

Els estudis sobre com es transmeten a les generacions posteriors els valors i les creences en organitzacions com les esglésies mostren que els fundadors tenen un nivell molt elevat de compromís amb les creences. Van ser els primers que les van defensar. En una o dues generacions, molts perden de vista els principis darrere dels valors. Potser estan d'acord amb l'organització, però sovint per costum. En les generacions posteriors, els hàbits tendeixen a cristal·litzar-se en tradicions. La passió dels fundadors ja no està present.

S'ha dit que Déu no té néts, sol fills. Què creus que significa això? Veure a més Joan 1.12 i 13; 3:7; i 1 Joan 5:1.

Un mètode comú per a transmetre valors a través de llargues generacions de cristianisme ha estat que els majors comptin als joves el que creïn. No obstant això, saber el que creïn els pares o l'església no significa una fe personal. Ser cristià és més que pertànyer a una organització amb una història i un dogma. La veritable fe no és una cosa genètica, no és alguna cosa que es transmeti naturalment d'una generació a una altra; cadascun necessita conèixer a Crist personalment. Els pares poden actuar fins a cert punt. L'església en general, i els pares en particular, necessiten fer tot el possible per a crear un entorn que faci que els joves desitgin prendre aquesta decisió correcta; però, en última instància, una generació se salva o es perd per a l'evangeli d'un alhora.

Josep va deixar l'ateisme i es va unir a l'Església Adventista del Setè Dia ■ sent adult, després d'una poderosa experiència de conversió. Es va casar amb una dona adventista i van tenir diversos fills, als qui, per descomptat, van educar en la fe. Un dia, en pensar en la condició espiritual dels seus fills, va dir: "Ah, si els meus fills tinguessin l'experiència que jo vaig tenir!" Si haguessis estat allí, què li hauries dit?

MISSATGERS DEL SEGLE XXI

En la seva popular paràfrasi de la Bíblia *The Message*, Eugene Peterson utilitza “missatge” cada vegada que apareix la paraula bíblica per a “evangeli”. Les bones noves sobre Jesús són veritablement el missatge que encara necessita el món d'avui. Les famílies cristianes són cridades a experimentar-ho juntes i a compartir-ho en qualsevol cultura en la qual visquin.

Com resumiries “el missatge” utilitzant els següents textos? Mateu 28:5-7; Joan 3.16; Romans 1.16, 17; 1 Corintis 2:2; 2 Corintis 5.18-21.

La primera notícia que els deixebles van fer circular pertot arreu va ser la resurrecció de Jesús. Les famílies cristianes d'avui s'uneixen a una llarga fila de missatgers que proclamen: “Ha ressuscitat, tal com va dir” (Mat. 28:6). La realitat de la seva resurrecció fa que sigui creïble tota la resta que Jesús va anunciar sobre sí mateix, sobre Déu i el seu amor pels pecadors, sobre el perdó i sobre la seguretat de la vida eterna per la fe en ell.

Apassionats per l'evangeli. La Bíblia dóna una idea de l'efecte radical de l'evangeli en la vida dels primers seguidors de Jesús. Obrien les seves cases per a l'estudi de la Bíblia; oraven i menjaven junts; compartien diners i recursos; i es cuidaven entre si. Llars senceres van abraçar el missatge. Van ser perfectes de sobte? No. Va haver-hi alguns conflictes i discòrdies entre ells? Sí. Però d'alguna manera, aquests seguidors de Crist eren diferents. Reconeixien que necessitaven de Déu, i dels altres. Prioritzaven la unitat i l'harmonia en la llar i a l'església, i s'esforçaven per complir l'oració intercessora de Jesús (Joan 17.20-23). Donaven audaçes testimoniatges entre ells i entre els no creients, i fins i tot arriscaven la vida per les seves creences.

Així hauria de ser amb nosaltres. Fins i tot en l'era actual, de tant ressentiment cap a les coses de Déu, els que estan entusiasmats amb alguna cosa encara poden fer-se sentir. L'Esperit anhela omplir el cor humà d'entusiasme per l'evangeli. Quan les bones noves realment siguin tan bones en el nostre cor com en la Paraula, la propagació serà espontània i imparabile.

■ **Quins canvis podria necessitar la teva família que l'ajudarien a ser una millor precursora del “missatge” que hem estat cridats a compartir?**

PER A ESTUDIAR I MEDITAR:

Llegeix Ellen G. White, *Profetas y reyes*, “En la corte de Babilonia”, pp. 351-360; *Obreros evangélicos*, “Palabras de prevención”, pp. 339, 344, y “Dios no hace acepción de personas”, pp. 345, 346; *El camino a Cristo*, “La fuente de regocijo y felicidad”, pp. 115-126.

“La religió de Crist eleva al que la rep a un nivell superior de pensament i acció, al mateix temps que presenta a tota l'espècie humana com a igual objecte de l'amor de Déu, havent estat comprada pel sacrifici del seu Fill. Als peus de Jesús, els rics i els pobres, els savis i els ignorants es troben, sense diferència de casta o de preeminència mundanal. Totes les distincions terrestres són oblidades quan considerem en Ser que van traspasar els nostres pecats. L'abnegació, la condescendència, la compassió infinita del Ser que està molt enaltit en el cel avergonyeixen l'orgull dels homes, la seva estima pròpia i les seves castes socials. La religió pura i sense màcula manifesta els seus principis celestials en unir a tots els que són santificats per la veritat. Tots es reuneixen com a ànimes comprades per sang, igualment dependents del Ser que les va redimir per a Déu” (OE 345).

PREGUNTES PER A DIALOGAR:

1. Com a classe, analitzin les respostes a l'estudi del diumenge.
2. Quins principis podem trobar en la cita anterior d'Ellen G. White que, d'aplicar-se, revolucionaria la nostra vida familiar?
3. En quina mesura la teva església local ha estimulat a la generació més jove de creients? Què poden fer com a classe per a ajudar l'església en aquesta important tasca?
4. Quins són els desafiaments de tractar de transmetre la fe a una altra generació? ¿Cuáles son los desafíos de tratar de transmitir la fe a otra generación?
5. De quina manera la cultura en la qual vius exerceix influència sobre la teva vida familiar per a bé o per a mal?